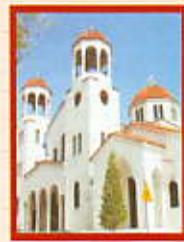

"Ο ΤΡΟΠΤΙΛΟΦΟΡΟΣ"

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ

ΦΥΛΛΟ 4ο/ ΕΤΟΣ 2ο

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2005

"Ήπέρθη ό Κύριος ὅντως"

(Λουκάς κδ.34)

Ο αιώνιος Θεός, μας διδάσκει η χριστιανική πίστη, ενηγρθώπησε γιατί θέλησε να σώσει τον αποστάτη άνθρωπο. Η αγάπη Του αυτή τη λύση έδωσε στο ανθρώπινο δράμα, διότι πίστη ήταν η μόνη αποτελεσματική. Και στη συνέχεια ταπεινώθηκε μέχρι θανάτου, μάλιστα θανάτου ατιμωτικού, "θανάτου δε σταυρού", όπως επισημαίνει ο Απόστολος Παύλος. Πήρε την ανθρώπινη φύση για να τη σώσει από την καταπτώση. Πήρε και τον θάνατο μας επάνω Του, για ν' αλλάξει το χαρακτήρα του, από φυλακή που πήτη -ως καταδίκη- να το μεταβάλει σε μετάβαση. Από ποινικό έκαμε το χαρακτήρα του θανάτου, μεταβατικό. Αυτή η αλλαγή δηλώνεται στο γνωστό μας "θανάτω θάνατον πατήσας", που φάλλουμε για να πανηγυρίσουμε την Ανάστασή Του. Με την ταπεινώση της ενανθρώπησης Του άρχισε το λυτρωτικό Του έργο για μας και με το θρίαμβο της Αναστάσεως Του το ετελείωσε.

Επειδή αυτό το γεγονός στερεώνει την πίστη μας στο Λυτρωτή και διευκολύνει έτσι την κατόρθωση της σωτηρίας μας, αφού η πίστη είναι το θεμέλιό της, γι' αυτό ο αιώνιος Λόγος πήρε σάρκα και μ' αυτήν έζησε το θάνατο, τον οποίο όμως καταπάτησε, τον ενίκησε και ανέστη, ο Χριστός έπαθε διά τας αμαρτίας ημών και ανέστη διά την δικαίωσης ημών", για να βοηθήσει να Τον πιστεύσουμε και να σωθούμε. Άλλ' ο αντιδίκος του Θεού, Διάβολος, εκστρατεύει εναντίον αυτού του γεγονότος για να κλονίσει την πίστη μας στο Χριστό και να μας αποκλεισθεί η σωτηρία. Στο έργο του αυτό είναι πρόδυμοι άνθρωποι προοδευτικοί και ορθολογιστές, που κατά βάθος επιθυμούν να μην είχε συμβεί η Ανάσταση για να μην προχωρήσει το έργο του Χριστού. Αυτή την παράταξη την αποτελούν οι λεγόμενοι "αρνηταί" και με επιχειρήματα σαθρά και αβάσιμα με μεγάλη μανία πολεμούν την Ανάσταση. Με λίγη προσοχή όμως η προσπάθειά τους αποδεικνύεται αστεία.

Ι) Και τι είπαν οι εκπρόσωποι της εχθρικής παράταξης, που πολεμά την Ανάσταση του Χριστού; Ότι ο Χριστός δεν ανέστη, άλλ' οι μαθητές επί του προκειμένου εψεύσθησαν. Άλλα πρόκειται περί αστείου ισχυρισμού. Γιατί εγείρεται το ερώτημα, τι έχαν να αποκομίσουν από αυτό το ψεύδος; Τι επεδίωκαν με την ψευδή τους αυτή μαρτυρία; Υπάρχει σ' αυτό λογική απάντηση;

ΙΙ) Ακολούθει ο δεύτερος ισχυρισμός "των αρνητών". Εκλάπη ο Ιησούς και ακολούθησε ο ισχυρισμός των μαθητών ότι ανέστη. Παλίσσις ο ισχυρισμός αυτός, κρατώντας στα χέρια τους το στοιχείο της αποτυχίας τους οι μαθητές, πού εύρισκαν το κουράγιο για τόσους κόπους, τόσες στερπίσεις, τόσους κινδύνους, τόσες θυσίες, που τους προμήθευε το έργο που εν συνεχεία αποφάσισαν; Με ένα κλέμμένο σώμα που είχε διαψεύσει τις ελπίδες τους, πού εύρισκαν τη δύναμη να φέρουν εις πέρας το Αποστολικό έργο;

ΙΙΙ) Και χωρίς να πάρνει ανάσα η πλευρά της

αρνήσεως προχώρησε και σε τρίτο ισχυρισμό, που κι αυτός μόνο ως αστείος μπορεί να θεωρηθεί: ότι ο Χριστός επάνω στο Σταυρό δεν πέθανε, αλλά μετά τον ενταφιασμό Του, με την επίδραση δε της δροσερής πλάκας του τάφου, συνήλθε από τη νεκροφάνεια και στη συνέχεια, όποτε τον έβλεπαν θεωρούσαν ότι είχε αναστηθεί. Άλλα αν, με τον τρόπο αυτό συνέβαιναν οι συναντήσεις τους, πως σχημάτιζαν την εντύπωση ότι είχε αναστηθεί; Δε θα πρεπε μετά από ένα σταυρικό μαρτύριο και με τα ούσα είχαν προηγηθεί βασανιστικά γεγονότα προ του Σταυρού, να τους δίνει την εντύπωση ότι έχει ανάγκη επειγόντως κλινικών περιποιήσεων ώστε να βοηθηθεί για να συνέλθει; Πώς τους έδινε την εντύπωση του Νικητού του θανάτου;

IV) Και ενώ θα πρεπε η αρνητική παράταξη να κουρασθεί στη διατύπωση των ισχυρισμών της κατά της Ανάστασης, προχώρησε και σε τέταρτο -γελοιό αυτή τη φορά- ισχυρισμό. Ο τέταρτος ισχυρισμός λέει: απ' την αγάπη τους οι μαθητές παρασύρθησαν και (από τον πόνο τους και τη λύπη τους κυριευμένοι,) νόμιζαν ότι τον έβλεπαν, δηλαδή έπαθαν παράκρουση. Άλλα, προσέξτε, τι εμείς τους απαντούμε που και επιστημονικώς συσταθεί: Ομαδική παράκρουση με κοινές εντυπώσεις στις νομιζόμενες συναντήσεις μαζί Του, αποκλείεται. Και κάτι αλλο: πώς στα μάτησαν αυτές οι παρακραύσεις την ίδια μέρα, "την τεσσαρακοστή" και μετά απ' αυτή

δεν επανελήφθησαν;

Πόσο χάνει, αλήθεια, από το μεγαλείο του ο άνθρωπος, όταν προτιμά να πολεμήσει με παραφροσύνη την αλήθεια και να υπερασπισθεί το φέμα και να πετύχει την επανάπτωσή του σ' αυτό και να νοιάσει απαλλαγένος από ευθύνες και υποχρεώσεις που του υπαγορεύει η πίστη, ενώ απ' αυτές τον απαλλάσσει η άρνηση της πίστης;

Η πεποιθήση στην οποία μας οδηγούν αυτές οι θέσεις της πίστης μας απέναντι στις αρνητικές του θαύματος της Ανάστασης (στις θέσεις της αποστάσης,) μας κάνει με αγαλλίαση να δεχόμαστε την Ανάσταση και να τη διακηρύξουμε με τον όμορφο αναστάσιμο χαιρετισμό μας: "Χριστός Ανέστη".

Είναι ότι καλύτερο έχουν να κάνουν οι άνθρωποι, το να πιστεύουν και να ομολογούν την Ανάσταση, που στηρίζεται άλλωστε στις πιο πάνω τεσσερις θέσεις και πιο πολύ στη μαρτυρία της Εκκλησίας με ιστορία δύο χιλιάδων ετών. Είναι ότι καλύτερο, λέμε, από το να αρνητούμε την Ανάσταση και να δείχνουμε έτσι ότι προτιμούμε την επικράτηση του θανάτου, την οποία μαρτυρεί το απελπιστικό γεγονός, ότι η λογική ζωή αποτελεί τροφή του θανάτου. Από αυτή τη δραματική παραφροσύνη η Εκκλησία επιμένει να μας απαλλάξει, δηλαδή απ' την πίστη στο θάνατο.

Και να κρατήσουμε στερεά την πίστη στη ζωή.

Αρχιμ. Δαμασκηνός Χαλκίτης

Σταχυολογήματα Πατερικής Σοφίας

Λέγουν μερικοί γονείς: «Προσπαθώ ν' αποκτήσω πολλά, γιατί έχω παιδιά». Και για να αποκτήση πολλά, αναγκάζεται να μην αφήσει αργία, ούτε Κυριακή πολλές φορές, και πλεονέκτης να γίνεται και το χέρι του σφικτό να είναι. Βλέπει άλλους να έχουν ανάγκη και αυτός πραγματοποιεί περιττά έξοδα και επικαλείται σαν δικαιολογία τα παιδιά.

Λέγει ο Μ. Βασίλειος (παρόμοια λέγει και ο ιερός Χρυσόστομος) σ' εκείνους που προφασίζονται ότι δεν κάνουν ελεημοσύνη, διότι πρέπει ν' αποκαταστήσουν τα παιδιά τους: «Αδελφέ μου, όταν ζητούσες από τον Θεό να σου στείλει μία καλή γυναίκα, να κάνης οικογένεια, και να σου δώσῃ και παιδιά, πρόσθετες: "δός μου γυναίκα και παιδιά για να παραβώ τους νόμους Σου; Δός μου γυναίκα και παιδιά για να χάσω τη Βασιλεία Σου";». Έλεγες ποτέ: «δός μου παιδιά, για να μην κάνω ποτέ ελεημοσύνη στο διπλανό μου», έστω και αν εκείνος δεν έχει και εγώ έχω περίσσεια; Είπες ποτέ: «δός μου παιδιά και γυναίκα για να μην πηγαίνω την Κυριακή στην Εκκλησία, για να δουλεύω και την Κυριακή;» Το πρόσθετες ποτέ αυτό; Όχι. Απεναντίας έλεγες: «Θεέ μου, δός μου γυναίκα, για να με βοηθήσει να είμαι καλύτερος χριστιανός από ό,τι είμαι τώρα. Δός μου γυναίκα για να μην κινδυνεύω να πέσω σε σαρκικές αμαρτίες» κ.ο.κ.. Τώρα γιατί προφασίζεσαι τις οικογενειακές ανάγκες για να αποφύγεις την ελεημοσύνη;

Κάποιοι πάλι λέγουν: «Εγώ πάιρω τριακόσιες χιλιάδες, έχω τρία ή τέσσερα παιδιά, δεν μου φθάνουν, δεν μου αρκούν να ζήσω.»

Μα, σου υπέγραψε κανείς συμβόλαιο ότι θα είναι τριακόσιες και όχι διακόσιες; Εάν, αντί τριακόσιες, ήταν διακόσιες; Να, ο άλλος πάιρνει τριακόσιες πενήντα και λέγει το ίδιο. Και αν δεν ήταν 350, αλλά ήταν 330 ή 310, τι θα έκανες; Απλώς θα περιόριζες μερικές ανάγκες σου. Ας καταλάβουμε ότι πρέπει ένα μέρος του εισοδήματός μας να το δίνουμε στους φτωχούς. Και να ξέρουμε πολύ καλά πως, ό,τι δίνουμε στα χέρια των ανθρώπων, θα το πάρουμε από τα χέρια του Θεού. Και όχι μόνον στην μέλλουσα ζωή, αλλά και στην παρούσα. Ένα δίνουμε; Εκατό στέλνει ο Θεός. Λέγει ο Κύριος ότι όποιος άφησε για Αυτόν τα πάντα, θα λάβει «εκατονταπλασίονα νύν εν τω καιρῷ τούτῳ... Και εν τω αιώνι τω ερχομένω ζωήν αιώνιον». Και ο Θεός είναι «πιστός», δηλαδή αξιόπιστος, και δεν θα διαψευσθεί ποτέ. Όταν ανοίγουμε το χέρι μας, ο Θεός μας πιστώνει με πολλές ευλογίες και στην παρούσα και στην μέλλουσα ζωή.

-Δεν θα πρέπει, Γέροντα, να φροντίζουμε για την οικονομική αποκατάσταση των παιδιών μας;

-Πάντως μη νομίζετε ότι τους κάνετε καλό, όταν αφήνετε μεγάλες περιουσίες στα παιδιά σας. Τα μαθαίνετε να σπαταλούν ευκολότερα!

Ο μακαριστός π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος έλεγε: «Οι γονείς, αν θέλουν να ευεργετήσουν τα παιδιά τους, να μην τους ζυμώσουν ψωμί, να τους αφήσουν μόνο προζύμι. Και το ψωμί να το ζυμώσουν μόνα τους. Αν τους αφήσουν και το ψωμί έτοιμο, το καρβέλι έτοιμο, και ψημένο και κομμένο, κάποτε αλειμμένο και με μέλι, τα μαθαίνουν στην οκνηρία και στη σπατάλη.»

Να τους αφήσουν κάτι που είναι απαραίτητο για να ξεκινήσουν τη ζωή τους. Να μην τους αφήνουν περιουσίες, ώστε και αν δεν δουλέψουν τα παιδιά, «αε, αιωνία η μνήμη του γέρο-τάδε ή της γριάς τάδε, της μάνας και του πατέρα, μου άφησε, έχω να ζήσω εγώ, δουλέψω-δεν δουλέψω, δεν πειράζει, έχω να ζήσω».

Με αυτό κάνουν κακό στα παιδιά. Όχι πολλά υλικά αγαθά! Δε χαλούν μόνο τα δικά τους παιδιά αλλά πολλές φορές στη συνέχεια και τα εγγόνια τους. Τρώγουν και πίνουν «είς υγείαν των κορόιδων! Πολλές φορές οι γονείς στερούνται τα απαραίτητα, φτιάχνουν περιουσίες, και στη συνέχεια τα παιδιά τις σπαταλούν. Το τονίζω! Όχι πολλά στα παιδιά. Το προζύμι μόνο, για να ζυμώσουν μόνα τους. Όχι να τους καλύπτουμε και τις περιττές απαιτήσεις τους και μάλιστα είς βάρος της ελεημοσύνης.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΝΙΚΑΙΑΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΝΟΡΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ
"Ο ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΣ"
ΤΙΕΝΘΥΝΟΣ:
Πρεσβύτερος Γρηγόριος Μπασιάτος
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 51 396

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΤΥΠΟ γραφημάτων
Γ. ΑΦΕΡΩΦ 103 - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ
ΤΗΛ. - FAX: 210 49 56 302

ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ
κ. ΑΛΕΞΙΟΥ

«Καθαρθῶμεν τάς αἰσθήσεις καί ὄψόμεθα
τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως...»

(Τροπάριο α' Ωδῆς τοῦ Πάσχα)

Με τη σάρκωση του Υιού και Λόγου του Θεού η ανθρώπινη περιπέτεια άρχισε να παίρνει τέλος. Η έξωση του ανθρώπου από τον Παράδεισο ήταν μιά τραγωδία. Η ψυχική απώλεια, που συνόδευε τη στέρηση της ζεστής αγκαλιάς του Θεού, συνοδεύτηκε με τον αγώνα της επιβίωσης και τα κακά που συνοδεύουν τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Αδελφικοί διαξιφισμοί, εμφύλιες συρράξεις, καταστρεπτικοί πόλεμοι είναι συνήθη φαινόμενα σε ένα κόσμο που απομακρύνεται από το δρόμο του Θεού.

Ο Ιησούς Χριστός, κατά την περίοδο της δημόσιας δράσης Του «διίλθεν ευεργετών καὶ ιώμενος» (Πράξ. 10,38) τον κάθε πονεμένο και δυστυχισμένο άνθρωπο. Δε στάθηκε πλάι στους ιοχυρούς της τότε εποχής, αλλά αγκάλιασε τον κάθε φτωχό και τον κάθε κατατρεγμένο, δίνοντάς τους την παρηγοριά και σκουπίζοντας τα δάκρυά τους. Η Καινή Διαθήκη είναι γεμάτη από ευεργετικές παρεμβάσεις του Κυρίου υπέρ των ανθρώπων του πόνου, της θλίψης, της στέρησης.

Όμως, όλες αυτές οι ευεργεσίες θα ήσαν σχεδόν άνευ νοήματος, αν δεν υπήρχε η αιώνια προοπτική. Μια θεραπεία για λίγα χρόνια, μια ανακούφιση προσωρινή, έχει βέβαια μια σχετική αξία, αλλά τίποτε πέραν αυτής. Την ελπίδα και τη διέξοδο τη δίνει μονάχα η αιωνιότητα, εκείνη που υποχρεώνει τον Πέτρο να ομολογήσει ότι μένει κοντά στον Κύριο, όχι για τα πρόσκαιρα και τα εφήμερα, τα τόσο θαυμαστά που βίωνε καθημερινά και ο ίδιος, αλλά για τα μελλούμενα, τα ατελεύτητα, τα αιώνια. «Κύριε, προς τίνα απελευσόμεθα; ρήματα ζωής αιωνίου έχεις» (Ιω. 6,68).

Αυτή η αιωνιότητα έχει ως προϋπόθεση και εγγύηση την Ανάστασην του Κυρίου. Εκείνος ανασταίνεται και γίνεται «απαρχή των κεκοιμημένων» (Α' Κορ. 15,20). Εκείνος ανασταίνεται και μας χαρίζει ομορφιά. Εκείνος ανασταίνεται και μας γεμίζει δύναμη (Φιλ. 3,10). Εκείνος ανασταίνεται και μας χαρίζει την αναγέννηση «διά της αναστάσεώς Του» (Α' Πέτρου 1,3). Εκείνος ανασταίνεται και μας καθιστά μετόχους της μακαριότητάς Του (Αποκ. 20,6).

Αδελφοί μου αγαπητοί,

Εορτάζοντας σήμερα πανηγυρικά και τιμώντας εξαιρετικά την Ανάσταση του Χριστού, συνεορτάζομε και αγαλλόμεθα και για τη δική μας ανάσταση, για την οποία ο υμνωδός της Εκκλησίας, ο πολύς Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός, θέτει μια προϋπόθεση: την εσωτερική μας κάθαρση από κάθε κακό, διαδικασία που θα δρομολογήσει την ανακαίνιση και αναγέννηση μας εν Χριστώ.

«Καθαρθῶμεν τάς αἰσθήσεις καί οψόμεθα
τῷ απροσίτῳ φωτὶ τῆς αναστάσεως....».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

"Ο ΕΙΔΗΣΕΙΣ...

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Απογευματινή εκδήλωση (εσάι) πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού μας την Τετάρτη 9 Μαρτίου με πλούσιο ψυχαγωγικό πρόγραμμα από τη "Μελωδική Παρέα Νικαίας".

ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ

- Αγορά νέων μπρούτζινων πολιυελαίων.
- Ολοκλήρωση της απομίμησης μαρμάρων στις κολόνες.
- Ξυλόγλυπτη ντουλάπα για το Άγιο Βήμα.
- Συντήρηση ιστορικής εικόνας του Νυμφίου.
- Αγορά ξυλόγλυπτων καδισμάτων για το Άγιο Βήμα.

"ΕΓΔΗΣΕΙΣ..."

ΕΡΓΑ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΦΑΝΟΥΡΙΟ

- Διαμόρφωση αποδημητικού χώρου.
- Εικόνες στο τέμπλο.
- Κουβούκλιο προσκυνητάρι.
- Χρυσοκέντητη κουρτίνα στην Ωραία Πύλη.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Το Σάββατο 9 Απριλίου 2005 πραγματοποιήθηκε ολοήμερη εκδρομή στις Ιερές Μονές Οστού Λουκά και Παναγίας Ιερουσαλήμ Λεβαδείας, καδώς και στην Αράχωβα, με τη συμμετοχή αποκλειστικών των κυριών που διακονούν στο Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας μας. Οι άξιες αυτές πραγματικά κυρίες, προσφέρουν το έργο τους αφιλοκερδώς και με απόλυτη αυτοδυνατά καδ' όλο το έτος, τύσο στο Κυλικείο του Ναού μας με την προσφορά καφέδων στα Μνημόσυνα, δύσο και στο χώρο του ιερού Ναού τις ημέρες καθαριστέας.

Παρακάτω παραδέτουμε τα ονόματά τους ευχόμενοι ο Πανάγιας Θεός να τις ενδυναμώνει και να τις στηρίζει στο έργο τους.

Λούλου Αγγελική, Μάγκου Ευφημία, Οικονομίδου Ελένη, Χριστοδούλου Ελένη, Μοτάκη Ελένη, Μπούκαλη Σταυρούλα, Μαχαΐρα Μάγδα, Πολίτου Βάσω, Μαυροειδή Μάρδα, Ανδρεάδου Γεωργία, Αλεξανδράτου Ελένη, Τζουμπέ Ευαγγελία, Κυριακίδου Πηνελόπη, Κυριακίδου Μαρία, Σκούρα Μαρία, Ψιλλίδου Θάλεια, Τζίτζη Αμαλία, Τσαρούλα Παρασκευή, Γαληνάκη Ευγενία, Μπαλοπούλου Πόπη, Μιχαλοπούλου Ελπίδα, Θεοδωροπούλου, Ελβίρα, Μπότα Ντίνα, Ανδρούτσου Βάσω, Βασιλάκη Μαρία, Εξαδακτύλου Παναγιώτα, Καλαϊτζή Αιμιλία, Μαλτέζου Αγγελική, Διονυσίου Ευαγγελία, Βαδιώτου Μαρία, Αγαθέλη Σταυρούλα, Μαυράκη Αναστασία

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Ag. Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Η αγάπη που έχει αιτία και θεμέλιο το Χριστό, είναι σταθερή και ακατάλυτη. Τίποτα δεν μπορεί να τη διαλύσει, ούτε συκοφαντίες, ούτε κίνδυνοι, ούτε και απειλή θανάτου ακόμα. Εκείνος που έχει τη χριστιανική αγάπη, όσα δυσάρεστα και αν πάθει από έναν άνθρωπο, δεν πάνει να τον αγαπάει. Γιατί δεν επηρεάζεται από τα όποια παθήματά του, αλλά εμπνέεται από την Αγάπη, το Χριστό. Γι' αυτό και η χριστιανική αγάπη, όπως έλεγε ο Παύλος, ποτέ δεν ξεπέφτει.

Και τι μπορείς, αλήθεια, να επικαλεστείς ως αιτία, για να πάψεις ν' αγαπάς το συνάνθρωπό σου; Το ότι, ενώ εσύ τον τιμούσες, αυτός σ' έβρισε; Η το ότι ενώ εσύ τον ευεργέτησες, αυτός θέλησε να σε βλάψει; Μα αν τον αγαπάς για το Χριστό, αυτές οι αιτίες θα σε κάνουν όχι να τον μισήσεις, αλλά να τον αγαπήσεις περισσότερο. Γιατί όλα όσα καταργούν τη συμφεροντολογική αγάπη, δυναμώνουν τη χριστιανική αγάπη. Πώς; Πρώτον, επειδή όποιος σου φέρεται εχθρικά, σου εξασφαλίζει αμοιβή από το Θεό. Και δεύτερον, επειδή

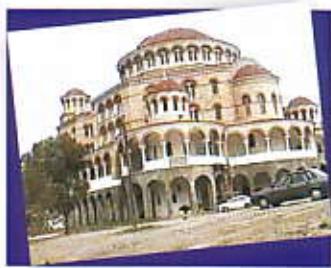
αυτός, ως πνευματικά άρρωστος, χρειάζεται τη συμπάθεια και τη συμπαράστασή σου.

Έτσι λοιπόν, όποιος έχει αληθινή αγάπη, εξακολουθεί ν' αγαπάει τον πλησίον, είτε αυτός τον μισεί είτε τον βρίζει είτε τον απειλεί, με την ικανοποίηση ότι αγαπάει το Χριστό αλλά και μιμείται το Χριστό, που τέτοιαν αγάπη έδειξε στους εχθρούς Του. Όχι μόνο θυσιάστηκε για 'κείνους που Τον μίσησαν και Τον σταύρωσαν, μα και παρακαλούσε τον Πατέρα Του να τους συγχωρήσει: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, δεν ξέρουν τι κάνουν» (Λουκ. 23:34).

Η αγάπη, επίσης, δεν ξέρει τι θα πει συμφέρον. Γι' αυτό ο Παύλος μας συμβουλεύει: «Κανείς να μην επιδιώκει ό,τι βολεύει τον ίδιο, αλλά ό,τι βοηθάει τον άλλο» (Α' Κορ. 10:24). Μα ούτε και ζήλεια γνωρίζει η αγάπη, γιατί όποιος αγαπάει αληθινά, θεωρεί τα καλά του πλησίον σαν δικά του. Έτσι η αγάπη σιγά-σιγά μεταβάλλει τον άνθρωπο σε άγγελο. Αφού τον απαλλάξει από το θυμό, το φθόνο και κάθε άλλο τυραννικό πάθος, τον βγάζει από την ανθρώπινη φυσική

κατάσταση και τον εισάγει στην κατάσταση της αγγελικής απάθειας.

Πώς γεννιέται, όμως, μέσα στη ψυχή του ανθρώπου η αγάπη; Η αγάπη είναι καρπός της αρετής. Άλλα και η αγάπη με τη σειρά της, γεννάει την αρετή. Και να πως γίνεται αυτό: ο ενάρετος δεν προτιμάει τα χρήματα από την αγάπη στο συνάνθρωπό του. Δεν είναι μηνησίακος. Δεν είναι άδικος. Δεν είναι κακολόγος. Όλα τα υπομένει με ψυχική γενναιότητα. Απ' αυτά προέρχεται η αγάπη. Το ότι από την αρετή γεννιέται η αγάπη, το φανερώνουν τα λόγια του Κυρίου: «Οταν θα πληθύνει η κακία, θα ψυχρανθεί η αγάπη» (Ματθ. 24:12). Και το ότι από την αγάπη πάλι γεννιέται η αρετή, το φανερώνουν τα λόγια του Παύλου: «Οποιος αγαπάει τον άλλο, έχει τηρήσει το σύνολο των εντολών του Θεού» (Ρωμ. 13:8). Ένα από τα δύο, λοιπόν, απαιτείται: ή αγάπη ή αρετή. Όποιος έχει το ένα, οπωσδήποτε θα έχει και το άλλο. Και αντίθετα: Όποιος δεν αγαπάει, θα κάνει και το κακό.

Ο ΛΟΗΝΕΡΗ ΕΚΔΡΟΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΪΟΥ 2005

Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου Αιγίνης

Ιερά Μονή Παναγίας Χρυσολεοντίσσης Αιγίνης

Αναχώρηση: 7.00 π.μ.

''Είδα το Άγιο Φως''

Συγκλονιστική μαρτυρία του Γέροντα Μητροφάνη,
φύλακα του Ζωοδόχου Τάφου

Εκείνην την ιδίαν ακριβώς σπιγμήν, που η αγωνία μου ευρίσκετο εις φοβεράν υπερέντασιν μέσα εις την απέραντον νεκρικήν σιγήν, που μόλις ήκουσα την αναπνοήν μου, ήκουσα ένα ελαφρόν συριγμόν. Ήτο παρόμοιος με λεπτήν αύραν πνοής ανέμου. Και αμέσως -αλησμόνητον θέαμα - είδα ένα γαλάζιο ΦΩΣ να γεμίζη ολόκληρον τον Ιερόν χώρον του Ζωοδόχου Τάφου. Το γαλάζιον εκείνον ΦΩΣ το είδα εις την συνέχειαν να στριφογύριζη ως δύνατάς ανεμοστρόβιλος, που με την ορμήν του ξερριζώνει πανύψηλα δένδρα και τα αρπάζει και τα μεταφέρει μίλια μακριά. Πόσην ανησυχίαν είχεν εκείνον το γαλάζιον ΦΩΣ...

Μέσα από το ΦΩΣ εκείνο έβλεπτα καθαρά τον Πατριάρχην, από το πρόσωπόν του οποίου κυλούσαν χονδρές σταλαγματίες ιδρώτος. Όπως ήτο γονυκλινής έφερε το χέρι του και έβαλε το δάκτυλόν του εις τον ανοικτόν χώρον της Ιεράς Φυλλάδος που εδημιουργούσε το «κερί». Εν τα μεταξύ ετοποθέτησεν επί του Ζωοδόχου μνήματος τέσσαρας δεσμίδας λευκών «κεριών» από τριάκοντα τριά «κεριά» η κάθε μία. Και ως να εφωτίζετο από το ΦΩΣ εκείνο το μυστηριώδες, ήρχισε να αναγινώσκει ευχάς.

Μόλις ήγγισεν επί της Ιεράς Φυλλάδος και ήνοιξεν την σελίδα της και ήρχισε να αναγινώσκει τας ευχάς, εκείνο το κάπως ήρεμον στριφογύρισμα, δυνατώτερον από το πρώτον. Και αμέσως ήρχισε να μεταβάλλεται εις ένα ολόλευκον ΦΩΣ, όπως περιγράφει ο Ευαγγελιστής την μεταμόρφωσιν του Σωτήρος Χριστού. Εν συνέχεια το ολόλευκον εκείνον ΦΩΣ μετεμφρώθη εις έναν ολοφώτεινον υπέρ τον ήλιον δίσκον και ενετοπίσθη ακίνητον άνωθεν ακριβώς της κεφαλής του Πατριάρχου. Κατόπιν είδα τον Άγιον Γέροντα, Πατριάρχην, να πάρνη εις τα χέρια του τας δεσμίδας των τριάκοντα τριών κεριών. Τας ανύψωσε και έδιδε την εικόνα της αναμονής. Ανέμενεν εκ Θεού την έλευσιν του αοράτου ΦΩΤΟΣ. Και όπως σιγά-σιγά ύψωνε τα χέρια του δεν έφθασεν ακόμη εις το ύψος της κεφαλής του. Αμέσως εν ριπή οφθαλμού, ως να ήγγισεν επί αναμένης καμίου, ήνων αυτομάτως η Αγία Κανδήλα και αι τέσσαρες δεσμίδες των κεριών. Αιφνιδίως δε, χωρίς καν να αντιληφθώ, εξηφανίσθη από των οφθαλμών μου, ο ολοφώτεινος εκείνος δίσκος.

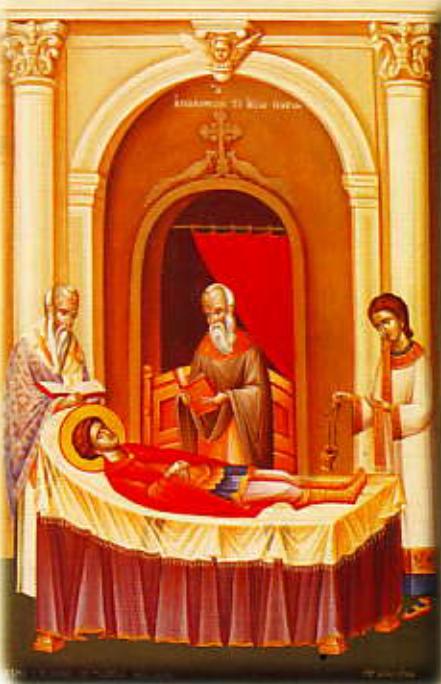
Τα μάτια μου εγέμισαν δάκρυα. Το σώμα μου κατεκαίετο ολόκληρον και είχα το αίσθημα ότι με περιέζωναν αδάμαστες φλόγες πυρακτωμένης καμίου. Ο ιδρώτας με περιέλουεν ολόκληρον από κεφαλής έως ποδών και η αγωνία μου παρέλυσεν ολόκληρον το σώμα.

Ο Άγιος γέροντας Πατριάρχης, γεμάτος από ιεράν ικανοποίησιν με καταφανή την συγκίνησιν εις το πρόσωπόν του, απεχώρησεν. Έκαμεν δύο -τρία βήματα προς τα οπίσω -σεβόμενος τον Άγιον χώρον - και εξήλθεν εις τον προθάλαμον του Αγίου Λιθου. Είχεν εις τας χείρας του το Άγιον ΦΩΣ.

ΣΤΙΓΜΗΣ Η ΑΡΤΥΡΙΟΥ *Tου Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου*

Τον μαστιγώνουν, τον ραβδίζουν ανηλεώς, τρυπούν την κοιλίαν του με δόρυ, και τον ρίπτουν εις την φυλακήν. Προσδένουν κατόπιν το σώμα του εις τον «τροχόν», ο οποίος περιστρέφεται με ορμήν. Το σώμα του καταξεσκίζεται από τα φοβερά μαχαίρια και το αίμα τρέχει άθονον από την ολόσωμον τληγήν του. Επακολουθούν και άλλα φρικτά μαρτύρια. Του φορούν πυρακτωμένα στηρά υποδήματα και τον υποχρεώνουν με αυτά να τρέχει, τον ρίπτουν εις την κάμινον της ασβέστου... Με τον σκοπόν και την ελπίδα, ότι κάποτε ο μάρτυς θα καμφθή και θα αρνηθή την πίστιν του. Ο Γεώργιος όμως μένει άκαμπτος. Η ψυχή του επικοινωνεί με τον πρώτον Μάρτυρα και Αρχηγόν των Μαρτύρων, τον Κύριον Ιησούν, εις τον στρατόν του οποίου ανήκει. Από Αυτόν αντλεί θάρρος και δύναμιν.

Η καρτερία του μάρτυρος, το αδούλωτον φρόνημα, η εμμονή εις τας αρχάς του, αλλά και τα θαύματα, τα οποία ο Θεός επιπελεί κατά την άρα του μαρτυρίου, προκαλούν την έκπληξην πολλών εθνικών. Συγκινούνται, μαλακώνουν αι ψυχαί των και στρέφονται με θάυμασμόν προς τον Γεώργιον και τον Θεόν του Γεωργίου. Μεταξύ αυτών και η αυτοκράτειρα σύζυγος του Διοκλητιανού, Αλεξάνδρα, η οποία μαζί με τρεις θεραπαινίδας πιστεύει εις τον Χριστόν και ομολογεί την πίστιν της. Ο Διοκλητιανός δεν είναι δυνατόν πλέον να ανθέξη. Κατησχύνθη ενώπιον πάντων. Δίδει εντολήν να αποκεφαλίσουν τον Γεώργιον. Και ο Μάρτυς, λαμπτρός εις το πρόσωπόν, χαίρων, διότι εντός ολίγου θα ευρίσκεται πλησίον του αιωνίου Βασιλέως του, αφήνει να εξέλθουν από το στόμα του αι τελευταίαί του λέξεις δοξολογίας προς τον Κύριόν του: «Ευλογητός Κύριος, ος ουκ έδωκεν ημας εις θήραν τοις οδούσιν αυτών» (Ψαλμ. Ρκγ', 6). Και παρέδωσε το πνεύμα του!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΚΑΘ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΘΕΡΙΝΟ ΩΡΑΡΙΟ (ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ)

ΚΥΡΙΑΚΗ*	6:45 Π.Μ.	ΟΡΘΡΟΣ και Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ	5.30 Μ.Μ.	ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ	6:45 Π.Μ.	ΟΡΘΡΟΣ και Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ	6:00 Μ.Μ.	ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟ ΩΡΑΡΙΟ (ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ)

ΚΥΡΙΑΚΗ	6:45 Π.Μ.	ΟΡΘΡΟΣ και Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ	4.30 Μ.Μ.	ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
ΣΑΒΒΑΤΟ	6:45 Π.Μ.	ΟΡΘΡΟΣ και Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ	5:00 Μ.Μ.	ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

* Τους μίνιες ΙΟΥΛΙΟ και ΑΥΓΟΥΣΤΟ ο Όρθρος - Θ. Λειτουργία της ΚΥΡΙΑΚΗΣ αρχίζει στις 6:30 π.μ.

Κατά τις μεγάλες εορτές Όρθρος - Θ. Λειτουργία στις 6:45 π.μ.

Ιερες λειτουργιες

(9.00 μ.μ. - 1.00 π.μ.)

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΜΑΪΟΥ 2005 προς τιμή των Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης.

ΤΡΙΤΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2005 για την απόδοση του Πάσχα.

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 2005 προς τιμή της Αγίας Παρασκευής.

Έλα και σύ
στις Κατασκηνώσεις
της Μητρόπολης μας
στη Στεφάνη Βοιωτίας

Πληροφ.: 210 4951 396 - 210 4918 155